

מסורת הש"ס

(א) לעיל ט. [טו.], (ב) [לקמן]
 עא. סוטה כ: ג, [לעיל
 יב: ד] [לקמן סח: ח,
 (ה) [בס"י הגר' חייא בר ר"ה
 וכו' רש"י, (ו) [לקמן סח: ח,
 (ז) [עירובין י. וש"נ], (ח) [לקמן
 סג:

הגהות הב"ח

(ח) רש"י ד"ה במחצא וכו' כרכוס. נ"צ משנה דכתובות דף כו והוא מנור: (צ) ד"ה והא מדקתמי וכו' דפריך הכי קס"ד דהאי: (א) תוס' ד"ה לא צריכא אלא לר"מ:

מוסף רש"י

במחזא. מחמת פחד
ליסטין וזולשת (לעיל טו.)
וכע"ז טו.) הרי זו טהורה.
אם נדקה אחרי כן ומלאמה
טהורה ולא אמר אורח בזמנו
נא (סוטה ב:).

ישבה לה ולא בדקה. אכל נשים קאי ולא לעיל מהדר: טמאה.
לדורח בזמנו זא: במהבא. מחמת ליטטין או (א) כרכום: ימי הבז.
ימי ספירו: ושומרם יום. כיון שנפתח מעיינה וראתה היום אע"ג
זבחון י"א היא רחל לנחמד בחזקת טמאה: גב' לומר שאינה
דרכה. בדקה. שחרית וערבית

"ישבה לה ולא בדקה שגגה נאנסה הזידה
 ולא בדקה טהורה הגיע שעת וסתה ולא
 בדקה הרי זו טמאה ^כר"מ אומר אם היתה
 במחבא והגיע שעת וסתה ולא בדקה הרי
 זו טהורה מפני ^כשחרדה מסלקת את הדמים
 אבל ימי הזב והזבה ושומרת יום כנגד יום
 הרי אלו בחזקת טומאה: ^{כז}למאי הלכתא
 אמר רב יהודה לומר שאינה צריכה בדיקה
 והא מדקתני סיפא ישבה ולא בדקה מכלל
 דלכתחלה בעיא בדיקה סיפא אתאן לימי נדה
 ויה"ק כל ^{כח}א בחזקת טהרה ולא בעיא בדיקה
 אבל בימי נדתה בעיא בדיקה ישבה ולא
 בדקה שגגה נאנסה הזידה ולא בדקה טהורה
 רב חסדא אמר לא צריכא אלא לר"מ דאמר
 אששה שאין לה וסת אסורה לשמש ה"מ
 בימי נדתה אבל בימי זיבתה בחזקת טהרה
 קיימא א"ה אמאי א"ר מאיר ויציא ולא יחזור
 עולמית דלמא אתיא לקלקולא בימי נדה הא
 מדקתני סיפא הגיע שעת וסתה ולא בדקה
 מכלל דבאששה שיש לה וסת עסקינן חסורי
 מחסרא והכי קתני כל ^{כט}א בחזקת טהרה
 ושריא לבעלה ובימי נדה אסורה בד"א
 באששה שאין לה וסת אבל יש לה וסת מותרת
 וצריכה בדיקה ישבה ולא בדקה שגגה
 נאנסה הזידה ולא בדקה טהורה הגיע שעת
 וסתה ולא בדקה טמאה הא מדסיפא ר"מ
 רישא לאו ר"מ כולה ר"מ היא וה"ק אם לא
 היתה במחבא והגיע שעת וסתה ולא בדקה
 טמאה שר"מ אומר אם היתה במחבא והגיע
 שעת וסתה ולא בדקה טהורה שחרדה
 מסלקת את הדמים ^לרבא אמר לומר שאינה
 מטמאה מעת לעת מיתבי ^להגדה והזבה
 והשומרת יום כנגד יום והיולדת כולן מטמאות
 מעת לעת תיובתא ^מרב ^מהונא בר חייא אמר
 שמואל לומר שאינה קובעת לה וסת בתוך
 ימי זיבתה ^נאמר רב יוסף לא שמעי לי הא
 שמעתתא א"ל אביי את אמרת ניהלן ואהא
 אמרת לן ^{נא}היתה למודה להיות רואה יום ט"ו
 (יום) ושינתה ליום כ' זה וזה אסורין לשמש
 שינתה פעמים ליום כ' זה וזה אסורין ואמרת
 לן עלה אמר רב יהודה אמר שמואל ל"ש
 אלא ט"ו לטבילתה שהן כ"ב לראיתה דהתם
 בימי נדתה קאי לה אבל ט"ו לראיתה דבימי
 זיבתה קאי לא קבעה אמר רב פפא אמריתא
 לשמענתא קמיה רב יהודה מדרקרתא מקבע
 לא קבעה מיחש מהו דניחוש לה אישתיק ולא א"ל
 אנן היתה למודה להיות רואה ליום ט"ו ושינתה

לא צריכא (א) ד"מ. ומועיל מה שהיא בחזקת טהרה שמומרת לשמש כל זמן שלא גירסה א"נ אינו חייב לגרסה עד שעצרו י"א יוס: והיוולדת כולן משמאות מעת לילת. אע"ג דמעוברת דיה שעתה היינו בשאר דם שרואה כשהיא מעוברת ולא בראיית דם לידה שרואה מחמת פמחת הקצר וי"מ דהכל כרבי יוסי דכרי ג' עונות א"נ כגון שקודם כבר ראתה פעם אחת וקסבר דבשני מטמאה מעת לעת ולית ליה דיין שעמן כל ימי עיבורן ואשמעינן אע"ג דלראיה שיהי' זו מחמת אונס לידה ראתה אפ"ה מטמאה מעת לעת הקשה הר"ר יעקב מאורוליני"ש דהכל תני דזהב וזושרת וכו' מטמאה מעת לעת ואפ"ה מפרש רב יהודה לנלי דכל י"א יוס אינה צריכה בדיקה ובפ"ק (לעיל דף יא.) אמר' דלשה שיש לה וסת וד' נשים ואשה שעצרו עליה ג' עונות דיין שעמן ותנא התם אע"פ שאמרו דיין שעמן צריכות להיות בודקות וי"ל דיש לה וסת איכא למימר כיון דלדורח בזמנו כל צריכה בדיקה בשעת וסתה ואהדק נמי איכא למימר דלצריכה בדיקה שלא תשכח מורת בדיקה מהן בתולת דמים כשתראה ומעוברת ומניקה לכשיעצרו ימי עיבורה ומניקותה לפי שהורגלו זמן מרובה בלא בדיקה וקנה אע"ג דלא אחיא מו לדי בדיקה וליכא למיגזו' בה מידי מ"מ גזר לה אטו אחריני אבל תוך י"א יוס אינה צריכה בדיקה דזמן מועט הוא ולא תשכח מורת בדיקה דלחמ' י"א יוס תדוק וכן זמן מועט יש משבדק: **ר**ב הונא בר חייה אמר שמואל דאמר שאינה קובעת וסת בימי זיבתה. ולא מיבעיא בימי ספירת זיבה ממנ' דלית קובעת אלא משמע דלפי' בימים הראויים לזיבה אע"ג דלית זבה ומעיינה סתום אינה קובעת כגון שרואה פעם אחת תוך י"א יוס ופליג ארבי יוחנן ור"ל דלחמ' בסמוך אשה קובעת לה וסת תוך ימי זיבתה ממנ' דהיינו בזמנא ספירת זיבתה דומיא דתוך ימי נדותה וכ"ש דקובעת בימים הראויים לזיבה וקי"ל רבי יוחנן לגבי שמואל כדלמ' פרק מי שחילצה (עריבין) דף קמ: (מ:)

מקבע לא קבעה ע"י ראייה זו. של תוך ימי זיבה לא קבעה וסתה שמתכרך לעוקרו על ידי שלש פעמים כאילו קבעה וסת בימי נדה אבל מהו שתחוש ע"י קציעות של ימי נדה לאסור פעם רביעי אפי' כל הוסת בימי זיבה והלא מייית שפיר דלחשיבין: אלמא

שגגה נאנסה הזידה יע שעת וסתה ולא י"מ אומר יאם היתה סתה ולא בדקה הרי מסלקת את הדמים שומרת יום כנגד יום ה: **ג**מ' למאי הלכתא שאינה צריכה בדיקה בבה ולא בדקה מכלל סיפא אתאן לימי נדה הרה ולא בעיא בדיקה א בדיקה ישובה ולא הרה ולא בדקה טהורה כא אלא לר"מ דאמר אסורה לשמש ה"מ וזיבתה בחזקת טהרה מאיר ויציא ולא יחזיר קלקולא בימי נדה הא עת וסתה ולא בדקה וסת עסקינן חסורי ל"א בחזקת טהרה נדה אסורה בר"א כל י"ש לה וסת מותרת ולא בדקה שגגה ה טהורה הגיע שעת וסתה הא מדיסיפא ר"מ ו"מ היא וה"ק אם לא עת וסתה ולא בדקה היתה במחבא והגיע קה טהורה שחרדה בא אמר ואמר שאינה יתייבי ה'גדה והזבה היוולדת כולן משמאות י"הונא בר חייה אמר קובעת לה וסת בתוך ספ' לשמע ל' הא וסת אמרת ניהלן ואהא וזה אסורין ואמרת וזה אסורין לש"ש נ"ב לראיתם דהתם ל מ"ו לראיתה דבימי אמר רב פפא אמריא מדסרתא מקבע

וַיִּחַשׁ לֵה אִישְׁתִּיק וְלֹא א"ל וְלֹא מִיִּדִי אִמְרָ רַב פָּפָא נְחוּזָה
וְזֶה רֹאה לְיוֹם ט"ו וְשִׁנְתָּה לְיוֹם כ' זֶה זֶה אִסּוּרִין
כ' שְׂרָתָהּ בּו שְׁהִי נָדָה הִיא אֵלֶּה ה"ק כְּשִׁיחֹזֵר וְיִגִּיעַ ט"ו אִסּוּרָה לְשֹׁמֵשׁ
זֹת מִנְיָ"פ וְכִשְׁיִגִּיעַ יוֹם כ' לֹרְאִיָּה שֶׁל כ' אִסּוּרָה לְשֹׁמֵשׁ שֶׁמָּה תִּקְבַּע וְסָת
אִסּוּרִין יוֹם ט"ו וְיוֹם כ' הִבָּא אֶבֶל ג' פַּעֲמַיִם לְיוֹם כ' הוֹמָר יוֹם ט"ו
זִמְנִי לְמַעֲקָרֶיהָ: אֵלֶּה. שְׁהִיָּה רְגִילָה לְרֵאוֹת יוֹם ט"ו לְטַבִּילָתָהּ
יְמֵי זֶבַע לִסְוָף י"ח וְהִי ד' יְמֵים שֶׁהִגִּיעוּ יְמֵים שְׂרָאִיָּה לְהִיטָהּ בְּהַם
בְּחֵדָה זִמְנָא הוּא דַּעֲקָר לֵה וְהִם יֵשְׁבֵה וְלֹא בְּדָקָה טְהוּרָה: מִיָּשָׁה
מִי צַעִיר לְמִיָּשָׁה וְלֹא תִשְׁמַשׁ לְיוֹם ט"ו קוֹדֵם לְרִאִיָּה שֶׁמָּה תֵּרָאֶה:
וְאִמְרָ

עין משפט
נר מצוה

כב א מ״ש מ״ל הִלֵּךְ אִסְרוּ
בִּימָה הַלֵּיכ׃ וּבִשְׁמֵי
מִמְּתָלֵם וּמִשְׁכָּב
סָמַח לֵאמֹר קִטְּשׁ עֲשׂוּ עִיר
סִימֹן (סִימָן 7) קִטְּשׁ
סִימָן 17:
כג ה' (מ״ש) סָמַח שֶׁם
טוֹשֵׁעִים שֶׁם יֵרָקֵד
סִימָן 8:
כד ג ע״י מִשְׁכָּב שׁוֹי הֵלֵךְ
כִּי כִבֵּשׁ
כה ד מ״ש סָמַח שֶׁם הִלֵּךְ
אִסְרוּ
כו ה מ״ש מ״ל הִלֵּךְ מִשְׁכָּב
וּמִשְׁתָּלֵךְ
כז ו מ״ש מ״ל הִלֵּךְ אִסְרוּ
בִּימָה הַלֵּיכ׃ וּבִשְׁמֵי
מִמְּתָלֵם הִלֵּךְ לֵאמֹר קִטְּשׁ
עֲשׂוּ עִיר סִימֹן
כח ז מ״ש שֶׁם הִלֵּךְ סָמַח שֶׁם
טוֹשֵׁעִים יֵרָקֵד
סִימָן 9 וּבִשְׁמֵי 17:
כט ח עֲשׂוּ עִיר

תום' הרא"ש

[illegible]